

XII DE 323 ONTMOETINGSPUNTEN IN DE DODECAEDRISCHE RUIMTE
(Inhoudsoverzicht op p. 75)

12.01: *Een ruimtelijk analogon van een innerlijk 'Iets'*

Het geheel van de *Tienvoudige Tetraëder*, resp. *Vijfvoudig Tetraëderpaar*
- *de Vijf en Vijf in Eén* -
heeft dezelfde 10 lichaamsdiagonalen als de dodecaëder en de *Vijfvoudige Zuivere Kubiek*.
Conform p. 42 kunnen we ons met betrekking tot de dodecaëder het volgende voorstellen:

een bundel van 10 lichtstralen,
gaande door één punt en gelijkmatig over de ruimte verdeeld,
markeert op ieder boloppervlak rond dat Middelpunt $10 \times 2 = 20$ punten.
Het zijn de hoekpunten van de dodecaëdrische ruimte.
De Ontmoetingspunten in de relaties tussen die 20
- de snijpunten van hun verbindingslijnen -
bepalen de $71 \times 2 = 142$ hoekpunten van 22, binnen die bol gelegen regelmatige lichamen.
Tezamen met andere, waaronder het Middelpunt zelf, vinden we in deze relaties
binnen de bol een totaal van 323 Ontmoetingspunten.

Het bijzondere feit doet zich voor dat we die $323 = 17 \times 19$ zien als $243 = 3 \times 9^2$. In zijn kwalitatief aspect houdt dit in dat de dodecaëder een ruimtelijk analogon is van een groot Mysterie; de ruimtelijke uitdrukking van 'het gans andere', van waaruit ons in 'het hier en nu' de aanduiding tegemoet komt:

wat zich manifesteert (3) als Levenswérking (9²), is de verhulling
- of moeten we zeggen vermomming -
van de Goddelijke Liefde, de Geborgenheid (323 als 17x19).

N.B.: het gemak waarmee uitdrukkingen als 'de Goddelijke Liefde' kunnen worden uitgesproken of neergeschreven is bedrieglijk. 'Geborgenheid' is een aanvullende aanduiding die we in de jaren '62/'63 ontvingen bij monde van Mej. M. Hofmans. Op diverse plaatsen van deel A - zie de Voorbeelden-index - blijkt hoe over een tijdsbestek van tientallen eeuwen, 17 en 19 in hun kwalitatief aspect tot uitdrukking zijn gekomen. Tot uitdrukking ook van iets dat de mens in diepste wezen aangaat, zowel in zijn aardse hoedanigheid als in zijn hoogste spirituele belevingen. Het 'hanteren' in woord, doch vooral in geschrift, van wat dan hiermee samenhangt, voert bijkans onvermijdelijk tot een ongewenste vervlakking en profanatie. Daarom vestigen we nog eens de aandacht op de bijzondere 'omgevingen' waarin we deze getallen tot expressie zien komen, situaties die inderdaad verband houden met de hoogste spirituele belevingen waartoe een mens kan komen . . . ontzag-wekkend, door het numineuze dat zich daarin als zodanig aandient, ken-baar maakt.

Dat we hier '323' zien als '243', houdt verband met de bijzondere aanwezigheid van '5' op de

hoekpunten van de dodecaëdrische ruimte. Het is daarom niet los te zien van wat op p.40 werd vermeld met betrekking tot de getallen 31 en 71. Namelijk dat in de hoedanigheid van het lichaam dat Plato nog in relatie wist te staan met 'het Heelal' - de dodecaëder - de aanwijzing verborgen ligt:

*vanuit onze stoffelijk zintuiglijke benadering,
zien we de Vernietiging, de Dood (31),
waar de Werkelijkheid is van het Goddelijk Kind.*

Ook in een paar andere bijzondere 'omgevingen' treffen we '71' en '323' aan, zeer verscholen of in 'verborgen openbaarheid'. Dat zijn (onder andere?):

- *de Schijf van Phaistos (17e eeuw v.C.)*¹

Het centrale thema van de Schijf houdt ten nauwste verband met het kwalitatief aspect van 71.

Het getal '323' verschijnt o.a. in de positie van de 11 ex. van *de Trekker* en wel ten opzichte van het 'einde' van de Schijf;²

- *de Rotskoepel op het Tempelplein te Jeruzalem (7e/8e eeuw)*³

Ook hier betreft '71' het centrale thema, ditmaal tot uitdrukking komende in de decoratieve bewerking van het octogonale plafond. En in 4 van de 8 sectoren daarvan, 'in het kruis van de 4 windrichtingen', verschijnen van bepaalde 'decoratieve elementen'

323 stuks van de in totaal 8x71;

- *de kathedraal van Chartres (12e/13e eeuw)*⁴

In de plattegrond - dus in het bouwplan - met het labyrint en de *oorspronkelijke* plaats van het altaar, komt (een betrekking van) '71' tot uitdrukking in langsricting van de kathedraal. Dwars daarop, in de 'kruisbalk' zien we '323';

- *de Divina Commedia van Dante (13e eeuw)*⁵

Binnen de getalstructuur, waarin dit hele werk is gevat, betreft '71' weer het centrale thema. Ook het gedeelte waarin Virgilius over Liefde spreekt, strekt zich uit over 3x71 terzinen. Laatstgenoemde vormt voor Dante als het ware de trait d'union tussen de aardse liefde en de hemelse liefde. Hij is het die Dante gebracht heeft tot het gebied waar de ontmoeting zal plaatsvinden met 'de andere' Beatrice. Als Dante hem in de laatste 6 zangen van de Purgatorio, die aan de Hof van Eden zijn gewijd, nog eenmaal visueel ontmoet, is dat in de 2907e terzine, d.i. 9x17x19, resp. 9x'323'. Vlak daarna zien we de enige plaats waar Beatrice zichzelf en Dante met name noemt; daar verschijnen de getallen 17 en 19 (evenals 127, waarover later meer).

Het lijdt geen twijfel, dat van bovenstaand viertal elk op eigen wijze verband houdt met wezenlijke zaken, het innerlijk van de mens betreffende. Doch zoals eerder opgemerkt - inleiding, p.11 - juist met betrekking tot de regelmatige lichamen: we mogen de in deze studie gevolgde weg, die er ten dele een is van rationele berekening en constructie, niet zomaar in de oudheid projecteren. *In het gevonden materiaal echter ligt als het ware de uitnodiging om aandacht te schenken aan het kwalitatieve aspect van getallen.*

1 Deel A, hoofdstuk XVI: diverse plaatsen.

2 id.: p.373. 3 Deel A, hoofdstuk XV: p.311.

4 id., hoofdstuk XI: p.249/250.

5 id.: hoofdstuk XIV: p.284/285, 287/290.

Overigens is het evenmin uitgesloten dat men hier of daar op de hoogte is geweest van de aanwezigheid van bepaalde getallen in de regelmatige lichamen. Doch we mogen dit weer niet als voorwaarde zien voor het tot uitdrukking komen van hun kwalitatief aspect in de zojuist genoemde 'omgevingen'. In feite dienen we hier de mogelijkheid open te laten dat - indien niet eenvoudig een traditie gevolgd werd - de aanwezigheid van die getallen in dergelijke 'omgevingen' in een aantal gevallen verband houdt met

*een bovenzinnelijk weten bij enkele destijds betrokkenen,
met betrekking tot dit kwalitatief aspect.*

12.02: *Het getal 161*

Bijlage B geeft onder meer een overzicht van de 323 ontmoetingspunten binnen de dodecaëdrische ruimte. Ze vormen uiteraard 161 paren, in diametrale ordening rond het Centrum. Er bestaat een eigenaardige relatie tussen de getallen 17 en 19, resp. 323 en ϕ , de 'Divina Proportione'

die op zo'n nadrukkelijke wijze in het 12-vlak tevoorschijn komt¹, namelijk:

$$(\phi^{-17} + \phi^{-19}) - (\phi^{17} + \phi^{19}) = 40 \times '323'.$$

Het betreft dus de 17e en 19e macht van ϕ , met hun respectieve reciproke waarden.² We vermoeden dat deze betrekking een bijzondere esoterische achtergrond heeft, maar we zijn niet in staat dit verder te verwoorden. Via het gemiddelde, 'het Balanspunt', laat ook de 12e macht van ϕ en zijn reciproke waarde iets merkwaardigs zien, namelijk:

$$\frac{\phi^{-12} + \phi^{12}}{2} = 161 = 7 \times 23.$$

Het is tevens de som van de eerste 12 Ondeelbaren,
in Wijnmalens denominatie een verwijzing inhoudende naar
de Kosmogenetische Kringloop, resp. de Cyclus van Worden en Vergaan.

We herhalen nu in het kort wat in deel A aan de orde kwam onder 5.11 op p. 88 e.v. Ons uitgangspunt lag daar in de volgende indicaties:

*13: het Begin van al het Nieuwe
67: Wording, Groei
31: het Einde, de Oplossing, de Vernietiging, de Dood.*

Waar echter in een daartoe geëigende 'omgeving' sprake is van een *kwadraat*, wordt de *Werking* van dit kwalitatief aspect tot uitdrukking gebracht, terwijl de *derde macht* betrekking heeft op *wat uiteindelijk als zodanig tot stand komt*. Met behulp hiervan kunnen we dan *het Cyclisch Karakter der Levensverschijnselen* tot uitdrukking brengen als

$$13^1 + 67^2 + 31^3,$$

d.i. 34293, resp. $3 \times '161' \times 71$. Met andere woorden:

*in het Cyclisch Karakter der Levensverschijnselen ligt de weerspiegeling van
wat zich manifesteert (3) als het Goddelijk Kind (71) in zijn relatie met
de Cyclus van Worden en Vergaan, resp. de Kosmogenetische Kringloop (161).*

1 Zie hoofdstuk III, p.26/27; voorts afb. 18 en 27 met tabel I in bijlage C, p. 117 en D, p. 123.

2 Voor deze machten van ϕ verwijzen we naar bijlage E.

Maar al dit menselijk gestamel is niet meer dan een zwakke poging om onder woorden te brengen, waar deze getalsexpressie in zijn kwalitatief aspect blijkbaar op wijst. In verband hiermee nog een aantekening - zeer summier - met betrekking tot hetgeen ons reeds in de Bhagavad Gita wordt verteld:

- "De eerste Waarheid in de Bhagavad Gita, is die welke pas door Krishna aan Arjoena kon worden gegeven na diens diep schokkende ziele-ervaringen in de hem door het noodlot opgedrongen, onbegrepen broederkrijg. En die was:

de Waarheid van de eeuwige, in de metamorfosen levende Geest.

In begrippen en ideeën wordt tot het abstracte verstand gesproken, doch Krishna spreekt tot het hart van Arjoena. En wat dan triviaal kan zijn voor het verstand, kan voor het hart een oneindige diepte bevatten."¹

Ook op een paar andere plaatsen zien we '161' als iets ontzagwekkends tot uitdrukking komen, *iets waar ons verstand bij stil staat*. Het verschijnt (onder andere?) in:

- *het labyrint van Orléansville (begin 4e eeuw)* ²

We treffen daar 161 aan in het met *de Aardse Gang van Jezus (Christus)* gerelateerde 1e kwadrant, dat in bepaald opzicht juist als zodanig *'de toegang mogelijk maakt tot het Centrum'*. Het Centrum waarin dan op zo'n bijzondere wijze, in de 'SANCTA ECLESIA', het centrale thema tot uitdrukking komt: het Goddelijk Kind (71).

- *de Divina Commedia van Dante (13e eeuw)* ³

In het 2e deel. - de Purgatorio - spreekt Virgilius over Liefde: in een traject van 3x71 terzinen, resp. 4x161 regels. In het 3e deel - het Paradiso - verschijnt voor het innerlijk oog van Dante in de Mars sfeer het eerbiedwaardig teken - het kruis van Christus - in de 11431e versregel van het hele werk. En ziet: 11431 = 71x161.

12.03:	<i>Inhoudsoverzicht hoofdstuk XII</i>	
		pag.
	12.01: <i>Een ruimtelijk analogon van een innerlijk 'Iets'</i>	72
	12.02: <i>Het getal 161</i>	74

-o-

¹ St.-GA175: Berlin, 24-04-17; p. 325.
Deel A, p. 89/90, gaat hier wat uitvoeriger op in.

² Deel A onder 11.02, p. 207/234.

³ Deel.A onder 14.04.03, p. 287/289.